

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Tweede meervoudige belastingkamer

7 november 1990

Nummer: **2355/89-M-2**

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen betreffende na te noemen naheffingsaanslag.

1. Naheffingsaanslag en bezwaar

1.1. Blijkens aanslagbiljet is aan belanghebbende een naheffingsaanslag in de omzetbelasting opgelegd over het tijdvak 1 januari 1983 tot en met 31 december 1986.

1.2. De nageheven enkelvoudige belasting beloopt f (...) over welk bedrag geen verhoging is toegepast.

1.3. Deze aanslag is, na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

2. Loop van het geding

2.1. Belanghebbende is van de bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend.

2.2. De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 26 september 1990, gehouden te 's-Gravenhage. Aldaar zijn verschenen belanghebbende en A als zijn gemachtigde alsmede de Inspecteur.

3. Vaststaande feiten

Als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een der partijen gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende weersproken is het volgende komen vast te staan:

3.1. Belanghebbende exploiteerde in het onderwerpelijke tijdvak in de vorm van een eenmanszaak een a-bedrijf te Z en was als zodanig ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet). Bij een vanwege de Inspecteur op 12 tot en met 14 september 1988 ingesteld boekenonderzoek naar de naleving van de bepalingen van de Wet is gebleken dat de aantekeningen van de ontvangsten ter zake van de door belanghebbende verrichte leveringen van goederen en verleende diensten over de in de controle betrokken jaren niet waren bewaard en derhalve niet konden worden overgelegd.

In verband met deze gebreken in de administratie van belanghebbende heeft de Inspecteur de in artikel 25 van de Wet geregelde zogenoemde vermindering voor kleine ondernemers tot een bedrag van totaal f 3.437,-- niet toegepast.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

4.1. Tussen partijen is uitsluitend in geschil of de Inspecteur terecht de vorenbedoelde vermindering buiten toepassing heeft gelaten. Belanghebbende heeft ter zitting desgevraagd uitdrukkelijk verklaard geen beroep op opgewekt vertrouwen te doen.

4.2. Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat door een gebrekkige opleiding zijnerzijds het volledig bijhouden van de administratie conform artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (hierna: de Beschikking) voor hem buitengewoon moeilijk is en dat de Inspecteur in redelijkheid de kleine-ondernemersregeling had moeten toepassen.

4.3. De Inspecteur verdedigt -kort weergegeven- het standpunt dat de kleine-ondernemersregeling bedoelt een financiële tegemoetkoming te zijn in verband met de door de ondernemer te ondervinden bezwaren bij het voldoen aan de administratieve verplichtingen in de omzetbelasting en dat belanghebbende door de

vereiste aantekeningen niet te bewaren op zodanige wijze in gebreke is dat toepassing van de vermindering terecht is geweigerd, te meer daar belanghebbende belasting voldoet naar het zogenoemde kasstelsel.

4.4. Partijen doen hun vorenomschreven standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de van hen afkomstige gedingstukken.

4.5. Zij hebben hun standpunten ter zitting toegelicht, doch aldaar aan hun in de gedingstukken gegeven uiteenzettingen geen nieuwe argumenten toegevoegd.

5. Conclusies van partijen

5.1. Het beroep van belanghebbende strekt tot herziening van de bestreden aanslag met inachtneming van de kleine-ondernemersregeling.

5.2. De Inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de uitspraak.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 25, eerste lid, van de Wet -naar de voor het onderwerpelijke tijdvak geldende tekst- wordt, voor zover thans van belang, indien een ondernemer een natuurlijk persoon is en de door hem in een kalenderjaar verschuldigde belasting na toepassing van de in artikel is bedoelde aftrek hoger is dan f 2.500,--, het bedrag van de belasting verminderd met een bedrag dat gelijk is aan het bedrag dat die belasting lager is dan f 4.150,--. Ingevolge het vierde lid van artikel 25 wordt de in het eerste lid bedoelde vermindering niet toegepast, indien de ondernemer in het desbetreffende kalenderjaar niet voldoet aan hetgeen bij of krachtens artikel 34, artikel 35 of het derde lid is voorgeschreven.

6.2. Vaststaat dat gedurende het tijdvak 1983 tot en met 1986 door belanghebbende, hoewel daartoe niet ontheven ingevolge het bepaalde in artikel 25, derde lid, van de Wet, niet is voldaan aan hetgeen is voorgeschreven bij of krachtens artikel 34 van de

Wet, nu de aantekeningen van de ontvangsten ter zake van de door de ondernemer verrichte leveringen van goederen en verleende diensten niet zijn bewaard. De Inspecteur heeft diensgevolge de vermindering voor kleine ondernemers terecht geweigerd, aangezien het niet bewaren van de aantekeningen als bedoeld in artikel 31 van de Beschikking, juist in gevallen waarin ondernemers het kasstelsel toepassen, voor de belastingadministratie onvoldoende controlemogelijkheden schept op de nakoming van de verplichting tot het betalen van de verschuldigde belasting.

6.3. Aan het vorenoverwogene kan niet afdoen de omstandigheid dat voor belanghebbende, naar hij aanvoert, het volledig bijhouden van de administratie conform artikel 31 van de Beschikking door een gebrekkige opleiding zijnerzijds buitengewoon moeilijk is. Blijkens de geschiedenis van haar totstandkoming is met de kleine-ondernemersregeling beoogd kleine-ondernemers tegemoet te komen voor de verzwaring van de administratieve verplichtingen die de omzetbelasting met zich brengt.

6.4. Het vorenoverwogene leidt tot de slotsom dat het gelijk is aan de zijde van de Inspecteur.

7. Beslissing

Het Gerechtshof bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 7 november 1990 door mrs. K. Rijks, vice-president, J.W.M. Tijnagel en J.T. Sanders, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. J.W. baron van Knobelsdorff, gerechtsauditeur, en mevrouw mr. E.A.M. Driessen als waarnemend griffier.

Driessen

Rijks

Aangetekend aan partijen verzonden: 23 november 1990